

סח:

עין משפט
נר מצוה

לד א מ"י פ"ו מהל'
תרומות הלכה ט'
לד ב מ"י שם הל' ז'
לד ג מ"י שם הל' ה'

מוסף רש"י

[illegible]

לעיל 106.

אלמנה לכהן גדול פרק שביעי יבמות

לִימוֹא קָרָא הָיָא בְּקֻדְשֵׁי אֵל תַּאבֵּל. פִּי דְלֵי תַלְמוּמָה לְמוֹדָה
 חֲלָל אִ"כ לִימָא קִדְשֵׁי הָיָא בְּקֻדְשֵׁי דְכוּלָּה פְּרִשְׁתָּה לְמוֹדָה
 קֻדְשֵׁי וּמִדְּכַמִּי בְּקֻדְשֵׁי קֻדְשֵׁי שְׁמַע מִינָה לְמוֹרֵס מִן קֻדְשֵׁי
 מְנִי חֲלָל וְאֵם תַּחֲמֹר וְיִוְמָה דְכוּלָּה לְכִי דְכֹל לִימָא שְׁאִין חֲזֵרָה
 לְמוֹדָה וְשׁוֹן וְאִמָּר דְכוּלָּה לִימָא דְשִׁפְטָה
 דְקֻדְשָׁה אִיירִי תַלְמוּמָה דְלִיירִי כֵּה
 כָּלל פְּרִשְׁתָּה:

הוא מביעי ליה לגופיה תרי וכל זר כתיבי
 וואכתי מביעי ליה לכדר' יוסי בר' חנינא דא"ר
 יוסי רבי חנינא וכל זר ^אזרות אמרתי לך
 ולא אנינות דרבי יוסי רבי חנינא מן זר וכל
 זר נפקא ואכתי מביעי ליה לכרתניא ^אכשהיא
 חוזרת ^אחזרת לתרומה ואינה חוזרת לחזה
 ושוק ואמר רב חסדא אמר רבנא בר רב שיאל
 מאי קרא דרביי יובת בהן כי תהיה לאיש
 זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל לא
 תאכל במורס ^אמן הקדשים ^אא"כ לכתוב
 קרא הוא בקדשים לא האכל מאי בתרומת
 הקדשים ^אשמעת מינה תרתי אשכחן כהנת
 לויה וישראלית מגלן ^אידא"ר אבא אמר רב
 בת זבת הכא נמי בת זבת כמאן כר"כ
 דרדריש וזין אפילו תימא רבנן כוליה וזבת
 קרא יתירא הוא אשכחן לתרומה לכהונה
 מגלן אטו לויה וישראלית לא לכהונה מרבינן
 להו דאי לתרומה בנות מיכל תרומה גיהו
 אלמה לא משכחת לה דקאכלה בשביל
 בנה בשביל בנה ק"ו ומה כהנת דבקדושה
 דנפשה אכלה פסיל לה לויה וישראלית
 דלא אכלה אלא בשביל בנה לא כ"ש והיא
 הנותנת כהנת קדשי גופה פסיל לה הא
 דלא קדשי גופה לא פסיל לה אלא לכהונה
 ק"ו מגורשה ומה גרופה ^אשמותרת בתרומה
 אסורה לכהונה זו שאסירה בתרומה אינו
 דין שפסולה לכהונה וכי מוזהרין מן הדין
 ג'גלוי מילתא בעלמא הוא ואימא נבעלה
 לפסול לה חייבי כריתות כי תהיה אמר
 רחמנא הנך דאית בהו הויה חייבי כריתות
 לאו בני הויה אי הכי עובד כוכבים ועבד
 לא ליפסלו הנך פסלי מדרכי ישמעאל
 דא"ר יוחנן ^אמשום רבי ישמעאל מנין לעובד
 כוכבים ועבד שכא על בת ישראל
 ועל כהנת ולויה שפסולה שנאמר ^אזבת
 כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וג'

מאי עבד ליה לא מסיק הכי אלא ליישב דרשא דרבי ישמעאל
למאן דדריש ווי:

עובר ברכבים ועבד דלאו בני הויה נינהו לא איפסלו. פירש

[illegible]

עובר כובבים ועבר. ואלה ואינדיקציה למכתב אלמנה וגרושה לומר שחזרת כשנאלמנה או נתגרשה וי"ל דא"כ לכתוב חד מינייהו דלית ליה גירושא דר' עקיבא דבסמך ומדכתב מרזייהו דריש למי שיש לו אלמנות וגירושין יא"ו כו' ויחזיק

מסורת הש"ס

[illegible]

נורה אור השל

1. ובת בן כי תהיה
לאיש זר הוא בתרומת
הקדשים לא תאכל;
יִקְרָא כִּי יִבֶּ
2. ובת בן כי תהיה
אלמנה וגרושה וזרע אין
לָהּ וְשָׂכָה אֶל בֵּית אָבִיהָ
כַּעֲשֻׂרִיהָ מִלְחָם אָבִיהָ
תֹּאכַל וְכֹל זֶר לֹא יֹאכַל
בָּהּ: וִיקְרָא כִּי יִבֶּ

גליון הש"ס

גמ' א"ב לרוב קרא
הוא עין לעיל דף ח ע"ב
תד"ס יצמס: שם
נלוי מילתא בעלמא הוא.
עין דר"ס פ"ב מ"ב לעיל
יוס ועין סנהדרין דף עו
ע"א:

הנהגות הב"ח

(א) יִשְׂרָאֵל ד"ה עַבְד וְסֵר
פָּרַט לְאַשְׁמַת עֹבֵד כּוֹסְבִישׁ
וּבְשָׁלֶמֶת וְסֵר: (ב) בִּאֲדֹ
חֵיבִי כְּרִיתוֹת לֹא כֹל שֶׁכֵּן
וְעוֹד הֵא אֲחֵרִי:

הא' מיבעי ליה לגופיה. לור גמור אבל הך דלאו וזה היא אינטימא
ונת כהן לאסרה: תרי וכל זר כתיבי. וכל זר לא יאכל קדש
(ויקרא כג) ועוד גבי צת כהן כתיב וזה לא וגו' מלחם אביה חמל
וכל זר לא יאכל צו (שם) ומהכא מסיק אלא צת כהן הנשאת לישראל
לאוסרה תחת בעלה לתרומה: דרבי
יוסי בר' חנינא פסקה פסקה הערל להמיר
אזין בתרומה: ואלפסי. ה' דנת
כהן כי תהיה מיבעי ליה לליקוחין
גמורים ולאשמועינן כשהיא חזרת
לבת אביה צמיתת בעלה חרע אין
לה אינה חזרת לתוא וזקן של שלמים
לאכול כשאר אחיות האוכלות דכתיבי
אחת וזקן ובתקין (ויקרא יז) כשתי
כנסת. דמיפסקא לתרומה צביאת
פסול: כדא"ר אבה. כ"י ש מתורגמ:
ר' עקיבא דורש וזין כנסתדרין
בפסקה ד' מיתוס ד' (א): שמעאל
אחי צת ובה אני דורש: כוליה ובה
קרא יסירה הוא. דהא כתיב לעיל
מיהא וסכן וי קנה נפש וגו' וילך
ציוו ומני למכתב אכרתיה וכי תסיה
לאסר וז: לכוונה מנלן. שלא
תנשא עוד לכהן משנא עליה פסול:
אלתא לא. בתמיה. והא משנחת לה
דקאלה צביאל צנה ולאטריך
לאשמועינן דלס פסולת לפסול
מיאסר: ק"ו. ולא אטריך ובה
לרביה: וסאי הנוספת. קדושה היא
כלומר אטריך לרביה דק"ו הוא
קדושת מיהא איסוריה דק"ו המדה
נחתה מדין להמיר ולא לאסור כהנת
דקדש גופה כ"ו: וכי מוהירם מן
סדין. מדין ק"ו לאוקמיה דלאו גמור
הא קיייל (אמת ד' אד' א' דלען מוהירם).
מן סדין: גלוי מילתא בעלמא סוד.
ולאו מילא מיהא ילפינן לאו לכוונה
מתרומה דתמילא כיון דהיפסלה
לתרומה איפסקה לכוונה דתרומה
היינו קדושת כהונה: ואימא בעלמא
לפסול לה מיביי כריפות. שאס צא
עליה אחיה פסקה מתהומה דבי נשא
חלל חיבי לאזין כיון דהפסי לכו להו
קדושי לא פסלי לה וסותי ונתין
וממור דפסלי מנלן: הך דאית כהו
סוד. מדאפסק להך צביא לבטון
היה שמע מיהא צנני קדושי משמעי
הא ואלפסי: פסלי: לאסורי מיביי
למנה

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones